

Често се употребява на нас, както в началото на всякой думи
~~често и така, а от нас е думи и на~~
ми така и в крайните слоговни букви: аѣлка — аѣл
ка, аѣне — аѣне, сѣлка — сѣлка, майка — майка, механа —
механа. От д прѣвраща се на е па дорича на и; аѣне,
аѣне, сѣне (Котр) аз, аз, я — аз, е (гет) айца, найца, ѣйца
ице. (Ан. Вал.) — Въ авентив и в живий говор, както в оѣ
ка власна, както в оѣде пѣдир брѣга гласна отпуща се
и на се изговоря, или се изговоря прѣсповѣява, скра
тивва се и се изговоря полугласно, както да е озна
чено с' кратка (и) и съответно с' ардѣната буква един
слог, както Авраам — Аврам, кака ама — какана, ѡѡѡ
Адамъ ѡ ѡѡѡ — адамъ (три слога), бѣба адамѣца, баба — а
дамѣца (четире слога)

а, както ^{писана} ~~Халма~~ буква и в старий язык, както и в мо
вни, слъзи повече както свръска, както мѣрдунетова, ка
вурн и както нарѣзва дѣсе още ~~мѣрдо~~ ^{мѣрдо} слъзи и като
прѣдног мѣрдо в' ивон поднарѣчил; писана се е и
таже се мѣрдо или сѣмѣно с' други думи частичи.

1) както свръска се употребява, когато е мѣрдо да се
искара противоположни мѣрдо, различна и каква
или изключва: а) при противоположно мѣрдо, в' по-друго
пожелавѣ или изключавѣ: аз ѣе стана, а ти седни.
ти ела, а не стой. аз ѣе мѣрдо под порти, а ти се в'
кѣни ^{Д. 35} ~~Замолчи~~. Мама тебѣ учене, а ти мама не слу
шаше. Д. 25. Ма' сѣмѣнѣ куки ведрича, а на мама ва обѣча.
М. 13. б) при правѣна различна изкава вѣдѣно по (нѣ,
ни) ама, ама, а па: биволѣната е гарна, а бѣло мѣрдо
дава" сѣмѣнѣ мѣрдо сѣмѣнѣ, а вѣлено мѣрдо обѣча. М.
60. таа мене донаме донесе, а я кеѣнѣ не пѣмѣ я погубѣх
и. 65. в) при замѣтване вѣдѣно ама, а ти? а ти оѡ? 2)
при обѣрване, изѣрване и разѣрване, вѣдѣно и: ѡѡѡ